

Ze zápisů Kirilla Sorokina:

Rachot v potrubí, všudypřítomná ozvěna, smrad a vlhkost. Co čekat, pořád jsem v Metru, i když na jeho okraji, v mojí stanici, na Voyce. Nedá se sem dostat jinak než procházkou přes povrch, tunel do Metra jsem zavalil, nemáme dost lidí na to, abychom bránili 2 vstupy, to ví i Mikhail.

Je to tu docela rutina, lidi si stěžují na chlad, málo jídla a pití, vojáci se snaží držet pořádek, „doktor“ se snaží opít se do němoty, zatím co pár lidí se usiluje o to nějak tuto rozbušku držet pohromadě a zaručit, ať jsou všichni spokojení. Brzo má přijít karavana Hanzy, Oleg mi zatím vypracovává seznam, co můžeme nabídnout a co potřebujeme koupit. Zmiňoval, že chce koupit prasata a krysy, uvidíme.

Ted' za mnou byl Spartak. Netuším, kde to vzal a ani jestli to je pravda, ale ten chlap měl u sebe mapu do D6! Sami se tam vybrat nemůžeme, nemáme na to lidi, ale je to informace. Informace se dají prodat a Hanza ví, co má cenu. Tohle nám může hodně pomoci. Oleg dostane své vepře.

Byla tu výprava z Hanzy doprovázená Yurim. Škoda, že ten starý parchant odmítl pomoci budovat tuto stanici. S obchodníkem Hanzy jsme se domluvili na velké dodávce jídla, vody a zvířat (dostaneme krysy a prasata) a vše jen za ten blbý kus papíru, co mi dal Spartak. Neuvěřitelné. Musím se mu nějak odvděčit.

V baru se začíná dělat trochu bordel. Svetlan začíná jemně brojit proti mému vedení, využívá toho, že není jídlo a není moc vody, přitom si sám našponoval ceny vysoko a používá to proti mně. No, sklapne jim huba, jak dorazí Hanza a dotáhne, co potřebujeme.

Dorazila Hanza, donesli vše, na čem jsme se domluvili, dali jsme si další objednávku a pokračuje se dál. Potřebujeme benzín, dochází nám v generátoru a žel, Hanza ho mnoho nedonesla. Už máme zbudovanou chovnou stanici, Oleg je spokojen, více obyvatel je zaneprázdněných prací.

Přišel vyslanec Reichu, poručík Schwarz. Slizký parchant, ale dá se s ním vést civilizovaná debata na úrovni, na rozdíl od většiny obyvatel Metra. Uzavřeli jsme předběžnou dohodu, že budeme Reich zásobovat municí - oni nám budou poskytovat jakýkoli proviant budeme potřebovat, ochranu (pod tím si představuju to, že nás nevypálí hned, jak se jim zlíbí) a prázdné patrony a střelných prach, my jim na oplátku vrátíme použitelné nábojnice.

Poručík Schwarz byl okraden, byl mu odcizen jeho Mauser, bez zbraně nemůže jít na povrch. Zmobilizovali jsme vojáky a prohledávají to tu.

Hledání zatím pořád bez úspěchu, podezřívají doktora, protože byl jediný civilista, co se vyskytl na bráně a mohl odcizit odloženého Mausera poručíka Schwarze. Poslal jsem vojáky ho vyslechnout. Obyvatelům se prohledávání nelíbí. Nedivím se jim, ale je potřeba tu zbraň najít.

Doktor při výslechu omráčil dozorčího vojáka a byl při tom postřelen do nohy. Úžasné, jediný doktor na stanici a málem nám chcipl. Dával jsem ho dohromady s jeho asistentem, on šil, já škrtil, ať ten trouba nevykrvácí. Necháám ho teď chvíli odpočinout si na jeho lůžku, budu si s ním muset promluvit sám, když se vojákům nic nedaří.

Debata s doktorem se nesla v přátelském duchu. Ze začátku odmítal cokoli říct, pořád breptal, že Mauser je jeho závodní krysa, kterou chová v naší chovatelské stanici na krysy. Tak jsem mu musel rozvázat jazyk. Několikrát jsem mu promačkával jeho čerstvou ránu po průstřelu. Kvičel jak svině, kterou pomalu je, ochlasta. Dokonce i jedna z vojaček přišla, jestli je vše v pořádku, skrz ten hluk, co doktor dělal. Poslal jsem ji pryč. Pokračoval jsem v promačkávání rány, ale stále to k ničemu nevedlo. Řekl jsem doktorovi, že s tím přestanu, dostane napít pálenky, zapálím mu cigaretu a nebudu ho nijak trestat za to, co provedl, protože vím, že nemá mozek na to, aby něco takového spáchal sám. Souhlasil, vodka předem, cigareta poté, co mi to řekne. Namluvil ho do toho Svetlan, barman. Poprosil jsem Svetlana o jednu cigaretu pro doktora, že mu ji proplatím později, dal mi ji. Doktor dostal svou cigaretu, spokojeně leží a bafá. Poslal jsem jednoho vojáka, ať mi dovede Svetlana do mé kanceláře a mezitím prohledají bar. Doktor řekl, kam odložil Mausera.

Svetlan mi lhal do očí, odmítal se přiznat. Navíc naši hrdinní vojáci nebyli schopni najít onoho Mausera. Poručík Schwarz se mezitím rozhodl risknout cestu na povrch sám, neozbrojen. Snad se mu nic nestane, tohle by nám moc neprospělo.

Svetlan pokračuje v bouření lidí, stále mají hlad, teď jsou navíc podráždění z toho všeho prohledávání a bordelu kolem. Poslal jsem 2 vojáky na povrch, zkusit najít něco užitečného.

Vojáci se vrátili, našli velkou konzervu řepy a trochu benzínu. No, bude velká snídaně na příděl. To těm zmetkům zavře hubu na chvíli a Svetlan si pak bude brečet sám, bez toho, aby ho někdo poslouchal.

Doktor se rozhodl utéct, s poraněnou nohou. Cestou na povrch si sebou vzal svou krysu a odešel. Jen tak prošel mezi vojáky. Ti mi to řekli po telefonu. Nahodil jsem na sebe kabát, masku a vyběhl toho zkurvysyna najít. Neušel daleko, s prostřelenou nohou to ani nejde. Prostřelil jsem mu druhé koleno, dohnal ho, podřízl jak podsvinče, vzal jsem mu patrony, masku a krysu a vrátil jsem se zpět, kde mě čekala dekontaminace. Krysa šla hezky zpět mezi ostatní. No, podle všeho alespoň nelhal, když mluvil o svém závodním Mauserovi. Pitomá náhoda. Každopádně, potřebuju nového doktora.

Čas snídaně. Rozdal jsem 8 konzerv masa a velkou konzervu řepy. Vyšlo na bohatou porci pro každého, přípravou jídla jsem zaměstnal 2 lidi, ať se nenudí.

Přišel sem tajemný chlapík. Neřekl své jméno, odkud je, neměl pas, měl na sobě skvělou výzbroj a perfektní zbraň. Domluvil jsem se s vojáky, že ho mají pustit dovnitř, neozbrojeného, pod doprovodem. Dlouho jsem s ním mluvil v kanceláři. Reprezentuje skupinu lidí, která má k dispozici téměř neomezený počet zbraní, ale mají silný nedostatek jídla. Domnívám se, že se jedná o vojáky z před dopadu bomb, kteří se skrývají v nějakém vojenském stavení na okraji Moskvy. To by vysvětlovalo tu výzbroj a jeho nabídku. Chtějí 2 prasata týdně. Zatím nemůžeme sloužit, ale domluvili jsme se na původní dodávce zbraní, munice a ochranných vest výměnou za menší dodávku konzerv. Tratí na tom, ale bez nějakého základu nebudeme schopni rozšířit svou výrobu. Máme teď 2 obchodní domluvy, jestli se to rozjede, budeme na tom lépe, jak Hanza a následně na to budeme moct odvalit i vchod do Metra, kde vyčistíme stanici od mutantů, co tam sídlí a přesuneme tam chov prasat, ať s nimi nespí naši lidé. Hned na to dorazil poručík Schwarz, který se domáhal, ať toho vraha (jeho slova) zabijeme, a že jako chce jeho masku jako důkaz naší dobré vůle. Tak dostal masku jiného „vraha“, doktora. Samozřejmě, že poznal, že je to jiná maska, ale jelikož nespecifikoval, kterého vraha myslel, tak měl smůlu. Dal nám potřebné materiály, patrony a střelný prach. Dostal je chemik, ten na tom teď začal pracovat. Mauser stále nikde.

Byl jsem konfrontován Janou, původem z Puškinské stanice, stanice, kterou jsme s Mikhailem vypálili. Chtěla vědět, proč jsme to udělali, proč všichni, které znala, museli zemřít tak strašlivou smrtí. Vše jsem jí řekl, není důvod zastírat. Řekl jsem jí, jak nás využili pro mocenský boj a jak jsme se to dozvěděli až potom, co jsme vykonali rozkazy. Taky to byl důvod, proč jsem opustil Spartské jednotky. Akceptovala to. Nesouhlasí s tím, ale ví, že vojáci poslouchají rozkazy a Spartské jednotky jednou perfektně podle toho, co se jim řekne. Nabídla mi své schopnosti a znalosti. Je to skvělá viroložka s dobrou znalostí

medicíny. Máme nového doktora, a navíc nám vyrobí nějakou látku, kterou zkoumala na své domovské stanici. V případě ohrožení ji vyhodím na povrch a asi týden se k nám nikdo nedostane. Je potřeba být na to připravený, kdyby Reich zlobil.

Svetlan stále brojí, ale už ho nikdo neposlouchá, navíc není ochoten nijak spolupracovat a stává se pomalu přítěží pro stanici. Možná je na čase ho vyměnit, už jen proto, že jeho samotná přítomnost, vzhledem k jeho minulému působení v mafii nás dost ohrožuje. Zaplatím si jeho slečnu, co pro něj pracuje a během toho jí řeknu vše o Svetlanovi, co může dělat, aby ho odsunula a nahradila. Bude to tak lepší. Je to už dlouho, co jsem neměl dámskou společnost.

Zápisky zde končí, ale pro dokončení příběhu, zde jsou poslední myšlenkové pochody Kirilla:

Tak, teď si ji objednáám přímo u Svetlana a počkám na ni v jeho bordelu. Prý se platí jí a on si pak od ní vezme její podíl, proč ne, alespoň vysmlouvám lepší cenu, přece jenom, nejsou to moje patrony, ale stanice, tak bych je neměl rozhazovat za takovéto zbytečnosti. Vypadá celkem hezky. Nabídnou jí jen třetinu toho, co si řekne, zbytek dostane formou informace, která ji vydělá značně víc. Souhlasila, dali jsme se do toho. Jak jsem jí popisoval, co vše na Svetlana vím, tak se tvářila čím dál spokojeněji. Nevím, zda to bylo tím, co jsem s ní dělal nebo tím, jak jí docházelo, co s tou informací může vše udělat, ale bylo příjemné to sledovat. No, brzo to bude a můžu zase zpět do práce a ona se dá do práce, aby převzala bar.

„Vše jsem slyšel, Ty zmrde.“

2 výstřely. Ten zkurvenec mě trefil do krku, nemůžu nic říct, dusím se. Slečna to schytala do hlavy. Tak jsem se dočkal konce, ale trochu jiného. Teď po sobě střílejí na chodbě. Když mě najdou, dá se to zachránit? Nejspíš ne, ale uvidíme, doktorka to možná svede.

Střílení přestalo, nemůžu se hnout, jak na mě leží a mě opustila síla. Nevydám ze sebe ani hlásku. Pokřikují na chodbě, hned za plachtou, za kterou ležím, někoho tam zachraňují. Sluch se zhoršuje, už přestávám vidět.

Asi mě ani nenajdou než chcípnu.